

Izhaja:

10. in 25. vsakega mesca.

Dopisi naj se frankujejo.
Rokopisi se ne vračajo.

MIR.

Velja:

za celo leto 1 gold.
za pol leta 50 kr.

Denar naj se pošilja pod
napisom: Izdajatelju
„Mira“.

Vsakemu svoje!

Leto III.

V Celovci 10. avgusta 1884.

Št. 15.

Volitve kmečkih občin.

Minuli petek — 8. avgusta — so volile kmečke naše občine 14 deželnih poslancev.

1. Okraj **Belak**. Dozdajna poslanca sta bila čč. gg. dehant Frid. Neste in Tomaž Tengg. Zdaj sta voljena gg.

Tomaž Tengg in Matej Oraš,
oba liberalca.

2. Okraj **Celovec**. Dozdajna poslanca sta bila čč. gg. Janez Seebacher in Peter Lax. Zdaj sta izvoljena spet gg.

Janez Seebacher in Peter Laks,
oba liberalca.

3. Okraj **Šmohor**. Dozdajna poslanca sta bila čč. gg. Ožbalt Nischelwitzer in Avgust Mayr. Zdaj sta voljena gg.

Dr. Matija Abuja, narodnjak in
Ožbalt Nischelwitzer liberalca.

4. Okraj **Špital**. Dozdajna poslanca sta bila čč. gg. Jožef Walter in dr. Jožef Tauerer. Zdaj sta izvoljena spet gg.

Jožef Walter in dr. Jožef Tauerer,
oba liberalca.

5. Okraj **Velikovec**. Dozdajna poslanca sta bila čč. gg. Andrej Einšpieler in Jožef Horner. Zdaj sta voljena gg.

Andrej Einšpieler in Franc Muri,
oba narodnjaka.

6. Okraj **Št. Vid**. Dozdajna poslanca sta bila čč. gg. Gustav Hock in Jožef Holzer. Zdaj sta voljena spet gg.

Gustav Hock in Jožef Holzer,
oba liberalca.

7. Okraj **Volšberk**. Dozdajna poslanca sta bila čč. gg. Lorenc Krampf in Karol Pötsch. Zdaj sta voljena gg.

Rudolf Pongrac, konservativca in
Simon Gainsberger, liberalca.

Smemo prav veseli biti, da smo prišli toliko naprej ter imamo zdaj Slovenci tri poslance v deželnem zboru!

V Velikovecu je bila zmaga sijajnejša, nego smo pričakovali. Računali smo na 70 glasov, dobili jih pa 80. Pa tudi po drugih krajih so Slovenci trdno stali, kakor skala.

V Celovcu, kjer prej še kandidatov nismo postavljali, dobila sta naša kandidata po 35 in 33 glasov (nasprotniki 100 in 102). Naših volilcev se nobeden ni izneveril. Če prav nismo zmagali, vendar smo nasprotnikom napravili velik strah, da so hiteli glasove zapisovati in šteti v skrbi, da ne bi propadli. Drugo pot pa bo naših volilcev še več, in če nam bojo nemški konservativci kaj pomagali, znamo zmagati tudi v tem okraju.

V Beljaku so se Rožani dobro držali in dali svojih 16 glasov gospodoma Mariniču in Krainerju. V tem okraju so Nemci v večini, zato je naše stanje težavno.

Prav veseli nas zmaga v Šmohoru, kjer je voljen narodni dr. Abuja.

Volitve so sijajno dokazale, da slovenska stvar napreduje tudi na Koroškem. Zdaj pač ne bodo mogli upiti naši nasprotniki, da za č. g. Einšpielerjem nihče ne stoji, ne bodo mogli sami sebi in drugim lagati, da Slovenci sami nočejo slovenskih šol, ne bodo mogli govoriti, da je vsa dežela liberalna.

Slava in hvala vsem gospodom rodoljubom, ki so pripomogli, da smo vsaj toliko dosegli, hvala in slava pa tudi trdnim in močnim gospodom volilcem!

Kaj nam poročajo prijatelji naši?

Iz Vrat. (Veselje in žalost.) Kar smo že tri leta dolgo želeli, spolnilo se je 7. julija. Dobili smo nov zvon, kateri tehta še čez 31 centov. Vžil ga je gospod Janez Grassmayer v Biltnu pri Insbruki na Tirolskem. Prav lep je in brez vsega madeža, pa tudi tako milo poje, da vsakemu globoko v srce sega. Sedmega julija zvečer smo ga od tukajšne železne postaje v prav lepi, slovesni procesiji k cerkvi pripeljali in v cerkvi smo vsi prav veselega srca Bogu v hvalo „Te Deum laudamus“ zapeli. Ali kakor tukaj na svetu ni veselja brez žalosti, tako se je tudi naše veselje že 13. julija spremenilo v prav grenko žalost. Ta dan namreč je bilo žegnovanje zvona odločeno, ali velika nesreča je nas zadela; tisti tram, na katerem je bila vrv natvezana, po kateri bi se imel zvon v turn potegniti, je bil preslab, in ko se je tedaj zvon vzdignil, je tram počil, doli iz turna padel in eno osemletno šolarico tako na glavi ranil, da je zvečer tistega dne umrla, nekemu mladenču požarne brambe pa je nogo prebil, vendar pa temu že na boljše gre in mu bo noga kmalu popolnoma ozdravela. Da vse to je bila britka žalost za nas, kdo bi tega ne občutil, ali vendar pa hvalimo Boga, da je nas je obvaroval še večje nesreče. Najbolj zadožil pa je to veliko nesrečo, kakor se občno misli, zvonarjev namestnik, kateri je bil iz Insbruka v ta namen sem poslan, da bi on ravnal in skrbel, da se zvon srečno v turn na svoje mesto spravi. Ta je tram zadosti močnega spoznal, čeravno ga je opominjalo več mož, in posebno gospod fojmošter, da tram bo morebiti preslab in naj ga pregleda; pa na njega smo se preveč zanašali. Mislili smo, da on to boljše zastopi, kakor mi. Nekemu farmanu, kateri ga je opominjal, da tram bo javeljne držal, je celo odgovoril, če bolj zastopi, kakor on, naj on sam naredi. Zatorej smo njemu verjeli, se na njegove besede zanašali, pa britko se goljfal. Umrlo nedolžno šolarico smo pokopali 15. julija in je toliko ljudi jej dalo poslednjo čast, da tako slavne pogreba tukaj še ni bilo. Mi našo žalost Bogu darujemo, pa ga tudi hvalimo, da je nam podelil tako lep zvon. Vabil nas bo vsako nedeljo in praznik k Božji službi, nam oznanoval žalost in veselje, nas spremljal na britof k večnemu pokoju. Še čez 100 let bo čast dajal nam farmanom, ki smo ga oskrbeli.

Iz Libuč. (Volitve.) Pri nas je zmagala slovenska stranka. Izvoljeni so Bric, Mežnar, Trampuš, Pečnik in Hrast, sami trdni Slovenci in katoliški možje. Nemčurji so vsi poparjeni.

Iz Dvora. (Zahvala.) Odkar so naš č. g. dekan Lesjak zboleli, so č. g. župnik Domačalski Jakob Rebernik oskrbovali našo Dvorsko šolo in sicer od 1. decembra 1883 do 1. junija 1884. Lepo marljivo so otroke učili in pripravljali za sv. spoved in sv. birmo. Po slabih potih v lepem in slabem vremenu so hodili v našo šolo. Za to se jim srčno zahvalujemo.

Janez Lipič

v imenu krajnega šolskega sveta.

V Brodeh. (Volitve.) Rodoljubi v Kapli in Plajberžani so jezni na nas, zakaj nismo prišli k volitvi. Pravijo, da smo mi krivi, da je bil zraven treh Slovencev voljen tudi g. Oblasser in še en

tak, ki trobi v nemški in liberalni rog. Mi pa nismo krivi, ampak gospod župan v Košentavri, kateri nam ni nič naznaniti pustil, kdaj bo volitve. To je bila njegova dolžnost, in ker ni pustil pri nas nič oklicati volitve, bi se lahko ovrгла kot neveljavna. Čemu pa plačujemo občinskega slugo? Drugo leto bomo pa že bolj previdni in bomo že našli take dobrotnike, da nam bodo naznanili dan volitve. Nam je prav žal, da smo bili premalo skrbni, ker mi smo hoteli pomagati na slovensko stran.

Iz Rožne Bistrice. Tudi pri nas smo Slovenci zmagali, čeravno je Tobeitz okoli jez dil in iskal volilcev za svojo nemško-liberalno stranko. Če se Vetrinjski Seebacher toliko poteguje za nemške liberalce, potem naj ga le Nemci volijo, mi bomo pa volili našega soseda Štiha (Šlemea) iz Št. Janža, da se bo potegnil za nas kmete.

Iz Grabštanja. (Volitev.) Zmenili smo se, da se bomo na dan volitve poprej zbrali v farovžu in se pomenili, ktere bi volili za volilne može. Tako smo tudi storili. Pa nesreča je hotela, da so morali gospod dekan ravno tisto uro na spoved iti. Ostali smo tedaj brez vodnika. Druzega ni kazalo, ko čakati, da gospod nazaj pridejo. Hiteli so in prišli res že čez eno uro. Ko se zmenimo, smo šli na volišče. Predsednik je bil g. Metnitz in je naše može čudno zvijal. Če je kateri rekel: „Jes volim gosp. dekana“, je prašal g. Metnitz: „Kterega dekana?“ kakor bi bilo v Grabštanji deset dekanov! Nemškutarji so od vseh strani vkup leteli, vendar je bilo naših več, in smo zmagali. Zloglasni list „Freie Stimmen“ je strašno hud in pravi, da bo pri drugi volitvi druga pesem pela. Naš ljubljani gospod dekan pa naj bodo brez skrbi; če bojo nemškutarji huje pritiskali, bo pa tudi nas več prišlo. Saj je naša fara slovenska, sčasom bodo kmetje vsi spoznali, da je to grdo, če se Slovenci poteguje za nemškutarje in liberalce, in slovensčino zametuje. Mi dobro vemo, da nemški liberalci ne morejo trpeti našega gospoda dekana, mi kmetje pa imamo gospoda toliko rajši, ker vidimo, da z nami vlečejo in za nas trpijo.

Iz Dobrle vesi. (Volitev.) Dne 26. t. m. na sv. Ane dan smo imeli volitev v Doberlivesi. Zbralo se je nekoliko kmetov na volišči, kjer so liberalci že čakali s svojimi lističi, na katerih so bila zapisana imena liberalcev in ponujali kmetom, naj volijo te le gospode, pa ne „črne“ (tako so imenovali duhovne); nekteri so se dali pregovoriti, da so vzeli liste; drugi pa so iz boječnosti odšli domu, da bi se ne zamerili ne gospodom ne nam, ter so popustili volitev. Tako nas je le malo ostalo, kateri bi se poganjali za kmečke, verske in slovenske pravice. Tudi marsikteremu kmetu je liberalce vzel iz roke listič in mu drugega podal rekši: „kaj boš volil „črne“, nič nimajo opraviti v deželskih rečeh, „črni“ naj le na prižnico grejo in tam skrbijo, za kar so postavljeni, pa ne da bi se mešali med deželske reči; saj so milostljivi knezoškof že prepovedali, da ne smejo se vtikati v deželske reči.“ Govorili so še več takih abotnosti, se hvalili, da ne hodijo v cerkev, pa se jim vendar dobro godi, itd. In s takimi ljudmi voli vselej tukajšni benediktinec o. Beda Schroll!

Tako je bila liberalna volitev dobro končana, ker je gosp. notar tudi rokodelce, kateri davek pla-

čujejo, skupaj povabil, ter bil poln sladkih besed. Zato so dobili liberalci za polovico več glasov, kakor mi. Liberalci pa so ga potem pili; kdo je plačal, to pa že krčmar vé. Žalibog da je tako. Opomba vredništva. Zakaj se niste ravnali po naukih „Mira“ in „zlatega ključa“?

Iz Rude. (Volitev. Toča.) Tudi pri nas na Rudi je zmagala naša slovenska stranka. Vendar so tudi nemškutarji vse strune napeli in spravili so toliko glasov skupaj, da so bili le trije naših z večino voljeni, četrti namreč g. Reš pa je moral žrebat ali lozati z nemškutarskim županom Tempoharjem in žreb je odločil za nemškutarsko stranko. Vendar smo veseli, da je le tako; saj v naši občini se nam Slovencem trda godi. Zdaj nam je pa še toča vse pokončala. Naš kmet je bil že prej tak siromak (saj veste, da moramo drva in steljo kupovati); zdaj je pa revščina taka, da se ne dá popisati. Nekteri pravijo: „Prodali bomo še to, kar imamo, in pojdemo po svetu; ko bi le vedeli, kam?“ Bog pomagaj!

Iz Podjunske doline. (Pogovor pod lipo.) Pod našo košato lipo se radi kaj pogovorimo, v sedajnem času posebno o volitvah. Še ni dolgo, kar je eden prinesel iz mesta Mačnikov časnik in pa „Zlati ključ.“ Kmetje so se Mačniku smejali in rekli: „Zdaj liberalci že vidijo, da njih voz v blatu tiči, zato pa kličejo nas kmete na pomoč.“ Mačnik nam pridiguje, kako dobro je nemško znati. Pa jih je vendar dosti, ki so na kant prišli in nič nemajo, če ravno nemško znajo. Človek mora priden biti in dobro gospodariti, potem pride naprej, naj že zna nemško ali pa ne. M. pravi, da je zdaj drug čas, kar železnice dréjjo po deželi. Res, da je drug čas, pa za kmeta je slabše, kakor poprej. Domači vozniki po cestah so dajali vsem ljudem zaslužek; železni vlak pa kar mimo nas dréi in nam fige kaže. Še rajni mil. g. knezoškof so rekli, da vsak rod mora biti podučen v svojem jeziku. Nemško naj se uči, kar je prav; pa za nas Slovence je slovenščina prva; zato hočemo šole take, da bodo otroci znali po slovensko brati in pisati; zraven naj se pa nekaj ur še podučuje tudi nemščina. Kteri so pridni otroci, se bodo tako naučili obeh jezikov. Zdaj se pa še pridni otroci ne morejo nič naučiti, ker jim hočejo nemščino kar naenkrat v glavo ubiti, pa jih le oplašijo in strapajo. — Zalostno je tudi to, da je zdaj tako malo duhovnikov, in tega so res krivi liberalci, ker duhovnike tako obirajo, da noben študent ne mara več učiti se na duhovsko. Zraven so pa gospodi duhovni še slabo plačani, tako da se jim lahko posmehuje marsikteri pisar, ki ni toliko študiran, pa vendar lepo plačo dobiva. Bolj ko vera peša, bolj slabo se godi duhovnikom. V naši deželi pa je toliko tistih bradačev in tudi smrkolinov, ki duhovščino zaničujejo, zato smo pa s tem tepeni, da je že toliko far in zato smo pa in zanesljivi. Fricc Kraut, naš župan in nemškutarski kandidat za deželni zbor, še v svoji občini ni voljen za volilnega moža. Prav se mu

Iz Pliberške okolice. (Volitev volilnih mož. Birma.) Z veseljem Vam naznanjam, da v naši Bistriški občini so izvoljeni sami naši možje, vsi trdni in zanesljivi. Fricc Kraut, naš župan in nemškutarski kandidat za deželni zbor, še v svoji občini ni voljen za volilnega moža. Prav se mu

godi, čemu se pa pajdaši z nemškutarji. Naj bi bil zvest Slovence, kakor je bil njegov rajni oče, potem bi ga volili tudi mi. — V nedeljo 27. t. m. je bila pri naši fari v Šmihelu birma. Mil. gosp. knezoškof so prišli že v soboto. Otroci so dobro odgovarjali iz krščanskega nauka. Ves Šmihel je bil v zastavah in slavolokih, da so bili mil. škof prav veseli tako lepega sprejema. Pridigovali so prav lepo gospod fajmošter iz Klobasnice. Birmancev je bilo okoli 700, več ko 200 odrasčenih pa je sprejelo sv. obhajilo. Tudi peveci, ki jih podučujejo g. kaplan Mikuluš, so se dobro skazali. Slavoloke je oskrbel g. Šercer. Tudi razširjeno pokopališče se je blagoslovilo. Podružnica v Večni vesi je tudi vsa ponovljena in olepšana in se bo v kratkem blagoslovila. Tako skrbijo č. g. Hafner naš ljubljenski fajmošter za Božjo čast in lepoto cerkve.

Iz Prevaljske okolice. (Volitev.) Z veseljem Vam poročam, da smo se kmetje zvesto držali naukov, ki nam jih je „Mir“ dajal, zato smo pa tudi zmagali in izvolili 13 zanesljivih Slovencev za volilne naše občine. Saj mi kmetje nismo tako zabiti, le poduka nam je treba. Nemškutarji so se napenjali na vso moč, ter rogovili, kar se je dalo. Plazili so se po Strojni in Št. Danijelski fari. Dobra pomoč jim je bil naš občinski sluga, ki je kmetom tako govoril: „Veste, na 22. t. m. bo volitev; pa pridite ali pa ne; če imate potrebno setev, pa koj doma ostanite.“ Kmetje so pa zapazili, kam pes tace moli in so šli volit. Tudi ne bomo pozabili dveh štacunarjev, ki sta se posebno poganjala za nemškutarje; namesto blaga sta kmetom ponujala nemškutarijo. Ta dva si bomo zapomnili. — Tudi g. Mačnik ni pozabil na nas ter nam je poslal cel zaboj svojih slaboglasnih listov, da vsaj vemo, kako nemškoliberalna tica poje. Na enem kraji pravi, da smo mi taki bogatini, da so 300.000 gld., ki jih za šolo plačujemo, le krajevarji, po drugi strani je pa tak siromak, da še poštnine ni zmogel za liste, ki nam jih je poslal, da smo jo mi plačati morali. — Pa vse to ni nič izdalo. Nemškutarjev je prišlo k volitvi 65, naših pa okoli 80, in smo jih tedaj čisto na tla podrli.

Iz Št. Jurja pri Kranji. (Letina. Nagla smrt.) Ker v cenjenem listu „Mir“ beremo iz raznih krajev dopise o letini in o nesrečah, ki zadevajo ubogega kmetovalca, naj tudi jaz naznamim v kratkih vrsticah o tukajšni letini. Kar zadeva strneno žito, moramo se v obče pohvaliti, kajti nismo občutili nobene uime, in tudi toče ne v celi tej fari. Da pa morete nekoliko umeti, naj vam naznamim, da je malo kje toliko lepega in obširnega polja kakor pri nas. Kajti fara ima 10 podružnic pa prav nobenega grička vmes, edino samo polje in gozdi. Vročino imamo zdaj pri nas jako hudo ko se žito žanje, zato pa tudi neprizanesljiva smrt terja svoje žrtve. 16. julija popoldan okoli četrte ure je tukaj med Št. Jurjem in Visokem na njivi kar hipoma se zgrudila, ko je žela, Marija po domače Malešova, dekla iz Visokega, od prehude vročine, tako da je v pol ure izdihnila svojo dušo. Le sv. olje so ji še zamogli podeliti na njivi. Bodite pripravljani, ker ne veste ne ure ne dneva, kdaj da pride Gospod!

Od sv. Ane v Slov. Goricah. (Volitve; Kresi v čast sv. Cirilu in Metodu.) Blizajo

se nam volitve v deželne zборе, zatorej dragi Slovenci na Štajerskem in Koroškem ne držite križem rok, ampak odločno in neustrašeno se borite za pravice svoje; ne dajte se motiti od nemškutarjev, šulfereinerjev in enake baže ljudi; znamo, da vas bodo na vse kriplje lovili in v svoj koš zvabiti hoteli, a stojte nepremakljivi kakor skala. Pri vas na Koroškem se močno gibljete sedaj. Enaka borba bo tudi na Štajerskem. — Lepo slovesnost imeli smo v praznik sv. Cirila in Metodija. Slišalo se je v predvečer milodoneče trijančenje zvonov, in mej tem se je fara krasno razsvetila s kresi, vmes so fantje kaj izvrstno streljali, malo da ne celo noč. Izpod visocega zvonika vihrala je slovenska trobojnica, katero so razvili rodoljubi slovenski. Dopade se nam, da se jame ljudstvo brigati za ona moža, ki sta mu prinesla dar sv. vere, ker tudi v drugih farah opazili smo krese. Posebno drugo leto bi naj nijedna fara po mili nam Sloveniji ne zaostala, da bi se ne okinčala s kresi, ko bomo odhajali tisučletnico Metodijeve smrti. Zlasti č. g. duhovniki bi naj ovčice svoje opozorili na to lepo delo, na delo, ki vsacega človeka povzdigne visoko gori v nadzemske višave, od koder z veseljem gledata naša slovanska apostola, sv. Ciril in Metodij in nam bodeda izprosila boljšo bodočnost, nam, toliko zatiranim in zaničevanim Slovence! v kar Bog pomoz! in sv. Ciril in Metodij!

Iz Črnega vrha pri Logatcu. Dolgotrajno deževanje skozi štirinajst dni prouzročilo je našim fantom mnogo skrbi in truda zaradi mlaja. Zadnje nedeljo pred Telovim, popoldne po litanijah, pripeljali so v začudenje celi občini jako visok in debel „Obelj“; meri namreč na visokost 124 čevlj. in debelost 32 palcev. Večina ljudi zmajevala je z glavami rekoč: „Teško da bo katerikrat stal po koncu“. In res v sredo večer okol devete ure jeli so se zbirati počasi okrog, a kaj ko je kmetovškim hlapcem bilo nemogoče prej mej družčino, dokler niso doma svojega posla opravili. Tedaj pa je naznanjal bobna glas po vesi, da sedaj pričnjalo se bode vzdigovanje, kdor misli, naj se podviza, kajti potrebovalo se bo mnogo moči. In res koj potem začuje se mično petje in veselo ukanje, a najjista ura opomnila jih je da slednji čas je začeti. Dež je lil neprenehoma, moči bilo je veliko, pa izdalo je le malo, kajti bilo je vse mokro, vse gladko, tedaj od najjiste ure dc šeste zjutraj bil je komaj za jednega junaka od tal, med prvo mašo šlo jim je dobro izpod rok. In ko je ravno do verha imel biti postavljen, zlomila se je na vrhu zastava vsim v veliko žalost. Od maše gredoče ljudstvo čudilo se je lepemu in ta čas postavljenemu mlaju, saj vendar mej mašo ni bilo čuti nikakoršnega hrupa. Lepo pohvalo zaslužijo tedaj od vsih srenjčanov, da se toliko potrudijo Bogu v čast in olepšavo Gospodovega praznika.

Iz Gorice. (Prepir med Slovenci in Lahi.) Odkar vedno bolj vera peša, tudi ni več pravičnosti med ljudmi. Prej so posamezni ljudje in celi narodi v miru živeli med seboj, zdaj se pa vzdiguje človek nad človeka, narod nad narod. Tudi mi Goričani imamo zdaj veden prepir z Lahi. Čeravno je Slovencev več v deželi, vendar hočejo Lahi imeti prvo besedo in nas Slovence zaničujejo ter zmirljajo s „ščavi“. Mesto Gorica živi večidel od Slovencev, pa tudi v mestu je dosti Slovencev;

vendar Lahi in lahoni (polaščeni Slovenci) vpijejo, da je Gorica laško mesto. Mi Slovenci smo v Gorici ustanovili „podporno društvo“, omislili smo si tudi lepo društveno zastavo in smo jo hoteli slovesno blagosloviti. Mnogo Slovencev iz Trsta, Vipave, Ajdovšine, Ljubljane in drugih krajev je bilo namenjenih, da pridejo na ta dan v Gorico. Lahoni pa so govorili med seboj: „Kaj, Gorica je laško mesto, zdaj se bojo pa Slovenci tukaj zbirali! Ne boš!“ Naredili so tedaj protest zoper to slavnost in po hišah nabirali podpise. Ta protest so podpisali mnogi laški in polahonjeni trgovci in obrtniki, ki večidel živijo od slovenskih grošev. Res so dosegli, da so se slovenske svečanosti začele delati vedno sitnejše zapreke, in so Slovenci raje vse opustili. Na to pa je navstala po celi deželici velika razdraženost zoper tiste, ki so ta protest podpisali. Saj je tudi zadosti grdo: taki ljudje, ki skor samo od Slovencev živijo, podpisali so protest zoper Slovence in jim še nedolžne veselice ne privoščijo. Naši Slovenci pa so možje in so lahom eno tako zagodli, da jim bo še dolgo brenčala po ušesih: zmenili so se, da pri tistih trgovcih in obrtnikih, ki so protest podpisali, ne bodo nič več kupovali. Nekatere laške in lahonske prodajalnice zdaj stojijo kar prazne. Lahoni pa so v velikem strahu in se izgovarjajo na vse viže. Eni trdijo, da niso podpisali, drugi pravijo, da niso vedeli, kaj so podpisali, zopet drugi pravijo: „Jes nisem podpisal, moj neumni sin je podpisal“ itd. Na take izgovore pa ni dosti dati; v sili je še volk obljubil pokoro. Slovenci naj se sami poprimejo kupčije, potem bo Gorica kmalo dobila slovensko lice. — **D o s t a v e k.** Slovesnost je zdaj dovoljena in se bo vršila dne 5. oktobra.

Kaj dela politika.

Gosp. dr. baron F. Martinec se je kandidaturi odpovedal. Slovenski volilec Beljaškega okraja so se zmenili, da bodo volili g. župnika Mariniča iz Lipe. — V mestni skupini Velikovec-Pliberk-Kapla se imenujejo štirje kandidati: Slovenci podpirajo gosp. dr. Adamiča, rojenega Pliberčana. Drugi pravijo, da kandidira g. okrajni glavar pl. Webenau. V nekaterih listih je bilo brati, da Velikovečani hočejo voliti kupčijskega ministra bar. Pina. Koliko je na tem resnice, nam ni znano. Nemškoliberalci pa so postavili dosedajnega poslanca dr. Luggina. Mačnik piše z nesramno predrznostjo: „Alles, was in diesem Wahlbezirke noch auf politischen Anstand hält, wird seine Stimme dem hervorragenden Führer unserer Partheie geben. Und wir glauben, im genannten Wahlbezirke sind die anständigen Leute in einer riesigen Majorität.“ (To se pravi po slovensko: „Kdor je politično pošten, bo volil dr. Luggina. In mi upamo, da je v Velikovecu, Pliberku in Kapli poštenih (anständige) ljudi več, kakor nepoštenih.“) Kdor tedaj ne voli prvaka liberalcev dr. Luggina, tak po Mačnikovih besedah ni pošten ali „anständig“! V nemških listih pa že beremo, da dr. Luggin nema dosti upanja, voljen biti, in da bo kandidiral v Spitalu. Kaj pa Mačnik na to poreče? To je najhujši udarec za naše liberalce, da si mora celó njih kolovodja iskati drug okraj, ker ga je

prejšnji okraj zavrgel! — V skupini Št. Vid-Trg se trgata za poslanstvo dr. Grawein in dr. Prettner. Oba sta nemškoliberalca, vendar je dr. Grawein Slovincem bolj nevaren. — V kmet-skih občinah labudske doline so zmagali konser-vativci. Po drugih nemških krajih v deželi pa so liberalci na konji. Konservativna nemška stranka je premalo delala. — V Celovcu mislijo nekteri namesto Nagelna voliti dr. Hieblerja. — Da so nemškutarji zmagali v Libeličah, to se nam vsem čudno zdi, ker so bile Libeliče vedno narodne. Ravno za Libeliče se je pred dvema letoma po-tegnil edini naš poslanec g. Einspieler. Zato je ne-hvaležnost, ako zdaj Libeliče proti njemu glasujejo. Prosimo poročila, kdo je tam dclil štrono zmešal? — Zelo nas žali tudi nemškutarska zmaga v Do-berli vesi, kjer bi bili naši kmetje lahko zma-gali, ako bi bili vsi prišli k volitvi. — Ravno taka je bila v Celovski okolici skoraj povsod: V Šmi-helu, v Pokrčah, v Žrelcu, v Kotmari vesi, v Ve-trinji, na Žihpoljah so nasprotniki lahko zmagali, ker je naših premalo prišlo k volitvi. Slovenci, ne bodite tako malomarni, kjer se gre za vaše pravice, za vašo srečo! S tako malobrižnostjo škodujete največ le samim sebi! — V Rožaku in na Vrbi so naši sijajno zmagali. Bog živi Rožane, to so možaki! — Ravno tako možko so se obnašali Slo-vinci v Kapli, pri Jezeru, v Črni, v Klobasnici, Žitari vesi, v Št. Vidu, v Galiciji, v Medgorjah in še po drugih krajih, kakor pripovedujejo današnji dopisi v „Miru“. —

Tudi štajerski Slovenci se pripravljajo za vo-litve. Za poslanstvo so priporočeni: baron G ö d e l in dr. Fr. Radaj za Mariborski okraj, Božidar Raič za Ptujski okraj, Jožef Kukovec za Ljuto-merski okraj, dr. Jožef Šuc za Slovenjegraški okraj, Miha Vošnjak in dr. Fr. Dominikuš za Celj-ski okraj, in Franc Jerman za Brežiški okraj. Bog daj zmago! — Primorski Lahj se posvetujejo, ali bi bilo dobro ali ne, če bi se združila Goriška dežela s Trstom in Istro. Mi mislimo, da bi bilo to dobro za Slovence. Bolj ko smo razcepljeni, slabejši smo. —

Gospodarske stvari.

Še nekaj o posojilnicah.

(Konec.)

Vendar vidimo čudno prikazen, da ljudje denar rajši v poštne in v mestne hranilnice nosijo, kakor v posojilnice, tako da nekterim posojilnicam de-narja zmanjkuje. Zakaj pa to, ko bi v posojilnici vendar več obresti dobili? To pride od tod, ker ljudje ne vejo, kako so posojilnice osnovane, in toraj do njih nemajo pravega zaupanja.

Odgovorimo toraj na vprašanje: ali je v po-sojilnici denar varen ali ne?

Vse slovenske posojilnice so dobro osno-vane in v poštenih rokah, sme se toraj vsem zaupati. Vendar je treba delati razloček med po-sojilnicami s celim poroštvo in posojilnicami z omejenim poroštvo. Kaj pa je to „celo (neomejeno) poroštvo“ in „omejeno poroštvo“? Če stopijo gospodarji kake sosese vkup ter napravijo posojilnico in v pravilih rečejo in naznanijo, da so za vse zgube porok s celim svojim premo-

ženjem, to se pravi celo ali neomejeno poroštvo. Recimo, da je v občini Beli sto gospodarjev, in da imajo poprek vsak po 2000 gl. premoženja (zemlje, pohaštva, živine, orodja itd.); tedaj imajo vsi skup 200.000 gld. premoženja. Če toraj s celim svojim premoženjem dobri stojijo (so porok) za svojo po-sojilnico, potem bi se smelo tej posojilnici zaupati več ko 100.000 gld., ker to je komaj polovica od celega premoženja, ki je zastavljeno za posojilnico. Kdo se bo torej bal v tako posojilnico naložiti 5000 ali 10.000 gld.? V taki posojilnici je denar tako varen, kakor v hranilnici ali šparkasi.

Kaj pa je potem „omejeno poroštvo“? Če bi ti gospodarji v Beli napravili posojilnico in bi rekli: „Mi uložimo vsak en delež po 20 gld., in se zavežemo, da smo porok za ta delež in še za enkrat toliko, tedaj vsak za 40 gld.“ potem bi imela posojilnica samo 100krat 40, tedaj 4000 gld. poroštva, in potem še toliko, kar ima v premo-ženji in v rezervnem zakladu. Recimo, da ima v premoženji 1000 gld., rezervnega (nastopnega) za-klada 2000 gld., poroštva deležev pa 4000 gld., potem ima vsega poroštva le za 7000 gld. Ako toraj tej posojilnici posodim 10.000 gld., že ni ves moj denar pokrit, 3 tisuči plavajo. Če je upravni odbor take posojilnice v dobrih rokah, potem sem še zmirom lahko brez skrbi. Omeniti pa je treba, da taka posojilnica nikoli ne bo več denarja na obrestovanje vzela, kakor ga zamore s svojim premoženjem pokriti. To namreč, kar so jej ljudje dolžni, se mora tudi za premoženje šteti, in če se to prišteje, potem ima vsaka posojilnica več pre-moženja, kakor dolgov. Kjer bi tako ne bilo, je vodstvo že v slabih rokah. Kdor hoče tedaj v po-sojilnico z omejenim poroštvo denar naložiti, naj poižve najprej, če so v njenem odboru po-štteni in zanesljivi možje, potem pa naj se sam v knjigah prepriča, koliko ima posojil-nica premoženja in koliko dolgov.

Pri posojilnicah s celim (neomejenim) po-roštvo pa ni treba nobenega straha imeti. Če za posojilnico vsi družniki s celim svojim premoženjem dobri stojijo, potem gotovo ni slaba reč in trdno stoji. Taka posojilnica s celim poroštvo je na pr. v Celji. Ona ima 600 udov, premoženja 5000 gld., uplačanih deležev 10.000 gld., porok pa je gotovo za pol milijona gld., ker so taki gospodarji zraven, katerih en sam premore po 100.000 in tudi 200.000 gld., po 10 in 20 tisoč pa jih je več. Dolžna pa je le 130.000 gld., kar en sam njen družnik lahko poplača; za njim pa stoji še 599 drugih gospo-darjev, ki so tudi porok s celim svojim premo-ženjem. Take posojilnice so toraj popolnoma varne, še bolj kakor marsiktera hranilnica ali šparkasa.

Take posojilnice s celim poroštvo in so toraj zelo dobre in tudi lahko denarja na posodo dobijo, ker takim zavodom vsak lahko zaupa. Ven-dar pa je težko, tako posojilnico ustanoviti, ker je gospodarje težko pripraviti do tega, da bi za po-sojilnico s celim svojim premoženjem porok bili. Če bi tuje pisarje poklicali in jim prepustili vod-stvo take posojilnice, potem bi bila res nevarna reč. Če pa kmetje sami vodijo posojilnico, če iz svoje srede najboljši može izvolijo v odbor in v pregle-dovalni odsek, potem se jim ni kaj bati. Če je le prvi strah premagan, potem bodo kmetje sami spoznali, da je taka posojilnica s celim poroštvo

najboljša. Kaj pomaga namreč posojilnica, če pa nema nič denarja, da bi ga mogla posojevati? Ako pa hoče posojilnica, da bi jej ljudje nosili denar v srambo in na obrestovanje, potem mora ljudem tudi varnost dati, da denarja ne morejo zgubiti, in to se zgodi le s celim poročtvom.

Slovenci, prevdarite te besede, in snujte posojilnice!

Za poduk in kratek čas.

Narodne pravljice in pesni koroških Slovencev o Turkih in o kralju Matjažu.

(Dalje.)

Kaj pa je navdajalo prosti narod s takim navdušenjem? Zavest, da bijejo krščanski junaki boj za obstanek krščanstva, za „sveto vero.“ Ljudje pravijo, da je sveti raj gotov tistemu, kateri je za vero svojo kri prelil. Pregovor, znan še drugim Slovanom, glasi se: „Kedar je vojska, so nebesa odprta.“

V bojih proti Turkom pa so se seznanili koroški junaki z brati Jugoslovani, t. j. s Hrvati in Srbi. Občevanje ž njimi uplivalo je močno na Korošce. Hrvatje in Srbi borili so se z neizrečeno hrabrostjo proti vragom krščanstva. Njih najslavnejši voditelj je bil kralj Matija Korvin ali kakor ga imenuje ves narod slovenski brez izjeme „kralj Matjáz“. Njega opeva mnogo pesnij; ni bilo hrabrejšega junaka od njega. Kralj Matjaž s svojo črno vojsko plašil in strašil je Turke, da so kar trepetali pred njim. A znal je tudi čudno navduševati svoje čete, da so se čutile nepremagljive. Koroški Slovenci so imeli dve pesni o kralji Matjaži, kateri ste opevali eno in isto dogodbo, pa vsaka po svoje.

Od prve, ki je bila doma v Ukvah v kanalskeji dolini, ohranil se je samo še začetek:

Liepa je krona vogerska,
Še liepša je Matijava,
Matijava, Matjažava!

Drugo pa so prepevali še pred 40 leti v Šmarjeti v rožnej dolini; morda jo še dandanes kdo zna in ustregel bi nam prav dobro, ko bi jo zapisal in poslal vredništvu „Mira“. Glasi se pa tako-le:

Kralj Matjaž je ženov se,
Je vzev cesarja turščeha
Mvajšo hčerko Lenčico,
Liepo kraljico vohersko.
(Oj bogme, bogme kralj Matjaž.)

Ko hoseejt je žie miniva,
Sta se k domu spravlava,
Pelja jo v svoj bieli hrad
Pelja jo v svoj bieli hrad.
Oj itd.

Zadosti mavo pri njej spi,
Zadosti mavo tri noči,
So prišle cajtinge po nja
Da brž v vojsko se poda.

Kralj Matjaž je tico mōv
Kralj Matjaž je tico mōv,
Karkoli se je zhudivo
Vse mu je povedava.

Liepu je zaročov jej,
Liepu varvej bieli hrad,
Da Turči mi ne pridajo,
Mi hrada ne obropajo.

Da Turči mi ne pridajo
Mi hrada ne obropajo,
Mi Lenčico ne ukradajo,
Mi mamico ne vbijajo.

Matjaž se v vojsko zda poda,
Čier je črna vojska nja,
Tam srečno on vojskuje se,
Pr svojej vojšči srečen je.

Zda pa tica prleti
Na dehnati mu obsedi:
„Oje, joje kralj Matjaž
Kaj bom ti jas povedava.

Prišli Turči so hudi
Poropali so pov hradi
So vkradli mvado Lenčico
So vbili staro mamico.“

Matjaž je konjča obsedlōv
Svojha konjča bistreha,
Brž on k domu prleti,
Da se vse za njim kadi.

Posvov je po žnidarje,
Po tri mvade padarje,
Da ha po turško brijajo,
Mu turšče hvante dievajo.

Skokoma on prleti
V Turčijo hvōboko:
Turči pod lipo rajajo
Noj Lenčico sprevažvajo.

Matjaž pa tota prleti
Pred turščam cesarjam obstoji:
„Oje, joje, bratri vi! . . .
Kako raji so draji?“

Kakor junaka vidimo,
Tako raje šacamo,
Ti pa frišen si junak
Boš pa dav nam rumen zvat.

Matjaž pa seže v tošenco,
Prseže svetov rumen zvat,
Ha po mizi zatoči,
Da se tribarti zavrti.

Ha po mizi zatoči,
Da se tribarti zavrti,
Da se tribarti zavrti,
Pred turščam cesarjem obleži.

Cesar vzeme v roče zvat,
Obrne ha na huni pvat:
„Oje joje, bratri vi!
Matjažov bōpn hor stoji.“

„Midva sva snoči špilava,
Sva se pa zraven skriehava,
Matjaža sem ob hvavo djav
Rumene zvate mu pobrav.“

Zvō so Turči hmetni bli:
„Prov si sturov brater ti,
Prov si sturov brater ti,
Zda bomo meli Lenco mi!

Matjaž pa prime Lenčico
Za njeno bievo rokico,
Pelja jo pod lipico
Pod lipico pod zelano.

Sta prvi rej zarajava
Je Lenčica ha barava:
„Čej si kraljič ti doma,
Da te nišćier ne pozna?“

„Jaz sem pa le tam doma
Čier mene sunce hore hre,
Jaz sem pa le tam doma,
Čier mene sunce hore hre.

Sta druji rej zarajava
Je Lenčica ha barava:
„Čej si kraljič ti doma,
Da te nišćier ne pozna?“

„Jaz sem pa le tam doma
Čier sunce mi na povni je,
Jaz sem pa le tam doma,
Čier sunce mi na povni je.“

Sta treči rej zarajava
Je Lenčica ha barava:
„Čej si kraljič ti doma,
Da te nišćier ne pozna?“

„Jas sem pa le tam doma,
K so v bielam hradi line tri,
K so v bielam hradi line tri,
V anej si žie stava ti.“

„Oje joje, kralj Matjaž,
Al te Turči spoznajo,
Al te Turči spoznajo,
Saj ti lebn ne šenkajo.“

„Še enbart zarajava
Proti konjču se zasučiva,
Jaz bom potehnov te sebo
Na mojha konjča hitreha.

Al siekam jas na pravo stran,
Se drži ti na lievo stran,
Al siekam jas na pravo stran,
Se drži ti na lievo stran.“

Sta še enbart zarajava,
Proti konjču se zasukava,
Je potehnov jo sebo,
Turči se za njim uspo.

Dviebarti hor n dov leti,
Hromada Turkov žie leži,
Trečobart on prleti,
Ko ana sameha dobi.

Trečobart on prleti
Ko ana sameha dobi:
„Tebe pa šenkam leben tvoj
Tebe pa šenkam leben tvoj.“

„Do boš mohov povedati,
Kak Matjaž je korenjak,
Kak Matjaž je korenjak,
Med vami ni nobeden tak.“

Smešničar.

Mož in žena sta se prepirala, je-li hudič ali ne. Da je hudič, je mož ženi tako dokazal: Ko ne bi bilo hudiča, ne bi bilo pekla; ko ne bi bilo pekla, bi vsi v nebesa prišli, ko bi vsi v nebesa prišli, bi tudi ti tje prišla; ko bi pa ti v nebesa

prišla, nebesa ne bi bila več nebesa; torej mora biti pekel in v peklu hudič.

Kaj je novega križem sveta?

Na Koroškem. Pogorela je cela Vratna ves v Zilski dolini: 51 hiš, mnogo gospodarskih poslopij, cerkev in šola. Škoda se ceni na 200.000 gl. Prišli so požarni stražniki od vseh strani na pomoč, pa ogenj se je tako hitro širil, da ga niso mogli ukrotiti. Žalost in revščina je velika. Svitli cesar so brž poslali 3000 gld. — Cesto hočejo napraviti na južnem bregu Vrbskega jezera od Celovca do Vrbe. — Potrjena je postava, da se ima uravnati Glina. — Ustrelil se je v Celovcu ulanski poročnik V. Brand vitez Santa Lucia. — V nedeljo 3. t. m. so se v Celovcu zbrale mnoge požarne straže koroške; izmed kranjskih so bile zastopane ljubljanska, kranjska in tržiška; izmed štajerskih mariborska. Vreme je bilo slavnosti ugodno. — V Hodišah je v nedeljo 27. jul. neki hlapec napadel svojega gospodarja, kateri mu ni hotel 4 gld. mezde naprej plačati. Gospodar, v okolici obče spoštovan mož, ima več ko sedem ran na glavi, med njimi štiri za smrt, sirota je v velikej nevarnosti. Hudožneža so odpeljali v Celovec, pa ga spet spustili. — V Krivivrbu mislijo napraviti poštno postajo. — Ustrelil se je grajščak Egarter v Himelau. —

Na Kranjskem. Kdor hoče kaj lepega in kratkočasnega brati, naj se pri g. dr. Starétu v Ljubljani nareči na „Jurčičeve zbrane spise.“ Do zdaj so izišli trije zvezki (vsi trije veljajo nevezani 2 gld. 40 kr.) Tretji zvezek obsega mične in kratkočasne povesti: „Domen“, „Jurij Kobila“, „Dva prijatelja“, „Vrban Smukova ženitev“, „Golida“, „Kozlova sodba v Višnjigori“. -- Vinograde in polje okoli Krškega je pobila toča. Škoda je grozno velika. — V Gorjah bodo 17. t. m. odprli „Gorjanski dom“, t. j. čitalnico, ktero so zidali v spomin lanskega bivanja svitlega cesarja na Gorenjskem. — V zlato Prago novo gledališče gledat pojde iz Ljubljane dne 1. sept. več sto ljudi. — Toča je pobila po Cerkljah, Polici, Šmartnem, Zalogu in Berniku na Gorenjskem. — Smereka je ubila Janeza Jamnika blizo Lašič — Velik požar je bil v Lahovčah; škode 30.000 gld. Zažgali so otroci. —

Na Štajerskem. Toča je pobila v Koprivniški in Videmški fari. — Znani nemškutar dr. Glantschnigg iz Celja je tožil v imenu mariborskega „bauervereina“ gosp. župnika Korena v Selnici. Pa ni nič opravil. Ker ni mogel prič dobiti, je tožbo umaknil. — Umril je rodoljub Vekoslav Lenček na Blanci, bivši deželni in državni poslanec.

Na Primorskem. V Brezovici pri Komnu so se fantje hudo stegli, sedem je ranjenih. — V Gorici se množijo slovenski napisi na hišah prodajalcev, da vabijo slovenske kupce. (V Celovcu ga pa ne najdeš slovenskega napisa!) — V Trstu snujejo nov list, ki bo izhajal pod imenom „Slovenski delavec“. Ali še nemamo dosti listov? —

Druge avstrijske dežele: „Osnova vojstva — Heeresorganisation, v vprašanjih in odgovorih“ se imenuje nova vojaška knjižica, ki jo je te dni natisniti dal naš nevtrudljivi vojaški pisatelj stotnik g. Komelj pl. Sočebčan, sedaj pri 3. peš

polku v Kromerizu na Moravskem. — 30.000 gld. je ukradenih pri pošti v Pešti na Ogerskem. — Celo prihodnje leto 1885 bodo hodili slovanski romarji na grob sv. Metoda v Velehradu na Moravskem. Gotovo se bodo tudi pobožni Slovenci spomnili slovanskega blagovestnika in apostelja sv. Metoda. — V Trebinji (Hercegovina) so mil. g. škof Vodopivec blagoslovil novo katoliško cerkev. Na tisuče ljudstva se je zbralo. — Sol za živino dalo je ministerstvo izdelati v Vilicki, ter jo razposlalo nekterim posestnikom na poskušajo. Sol je namešana z drugimi tvarinami, tako da za ljudi ni. Ako se poskušnja potrdi, potem se bo prodajala za živinska sol po nizki ceni. — Arelska železnica se bo odprla 25. avgusta t. l. — Žalostno je letos v Galiciji in sploh na Poljskem. Vse vode so prestopile bregove in napravile hudo povodenj; 44 okrajev je bilo pod vodo. Škode je na milijone, nekteri so zgubili celo svoje premoženje. Svitli cesar so brž dali 8000 gld., nadvojvoda Albrecht 1000 gld., društvo rudečega križa 3000 gld. podpore. Vlada bo menda 800.000 gld. dala iz državnih dohodkov.

Tuje dežele: Na Francozskem je bil tak strah pred kolerom, da je samo iz mesta Marzelja bežalo 80.000 ljudi. Zdaj bolezen vendar pojenjuje. — V mestu Maraš na Turškem je pogorelo 1200 hiš. — Na Nemškem umrje vsako leto 10.000 ljudi za žganjem. Izmed 100 jetnikov je vselej 47 pijancev, drugih 53 pa se pijače tudi ne brani. V Berlinu je 11.000 žganjarij. Izmed norcev jih je vselej 25, ki so znoreli zato, ker so preveč žganje pili. — Pse jedó, pa ne pri nas, ampak na Nemškem. V mestu Münden so zasačili celo kompanijo ljudi, ki so pse lovili, klali in jedli. Zdaj so vse zaprli. Tedaj Nemčija ni tako srečna dežela, če morajo pse jesti. — V Londonu, največem in najbogatejšem mestu na svetu, je lansko leto 44 ljudi za lakoto umrlo. — V tovarni za smodnik (purbel) v mestu Pontremoli na Laškem se je smodnik užgal, in cela fabrika je zletela v zrak. Razdjanje je grozno; 50 delavcev je mrtvih.

Duhovniške spremembe v Krški škofiji.

Svitli cesar so na predlog milostljivega knezoškofa imenovali preč. g. korarja Gregorja Šelander-ja za stolnega šolastika in č. g. konsist. kancelarja Lamberta Einšpieler-ja za korarja stolne cerkve v Celovci. S častnim naslovom knezoškofijskega duhovnega svetovalca sta odlikovana: č. gg. Kajetan Klesl, vpok. fajmošter v Št. Vidu in Tomaž Serčnik, ki že 44 let oskrbujejo faro v Št. Jakobu blizu Celovca in so dne 3. t. m. obhajali zlato mešo. Č. g. Matej Lutman se je vrnil iz Rima, kjer je bil povišan za doktorja cerkvenega prava; začasno oskrbuje fari Steuerberg in Wachsenberg. Ondotni župnik č. g. Andrej Kristyniak se je fari odpovedal in gre za provizorja v Ingolsthal. Za provizorja gresta č. g. Ignacij Robas v Št. Rupert blizu Celovca in Jož. Jereb ml. na Golovico. Č. g. Jandl, semeniški duhoven, pride za kaplana v Zagorico.

Jožef Mišic puškar v Borovljah (Ferlach, Kärnten) Naznanja vsem lovcem in strelcem po Slovenskem, da izdeluje in prodaja vsakovrstne puške, vse dobro preskušene, po nizkih cenah.

Jurjev koledar. Kdor želi imeti pratiko za prihodnje leto 1885 in se hoče zraven še prav smejati, naj se naroči na Jurjev koledar, ki bo poln muh in šal, izide mesca decembra, ter bo veljal 50 kr. Dopisi na „Jurja s pušo“ v Trstu!

Loterijske srečke od 2. avgusta.

Line	27	78	30	41	90
Trst	83	77	16	38	12

Tržna cena

po 1/2 hektolitrih.

I m e.	Celovec		Št. Vid.		Velikovec		Žel. Kaplja.		Wolfsberg		Trg		Belak		Plibek	
	gl.	kr.	gl.	kr.	gl.	kr.	gl.	kr.	gl.	kr.	gl.	kr.	gl.	kr.	gl.	kr.
Pšenica . . .	3 60	3 80	3 70	3 90	—	—	—	—	—	—	4 —	4 20	3 97	—	—	—
Rž	2 97	3 20	2 95	3 17	—	—	—	—	—	—	3 50	3 30	3 19	—	—	—
Ječmen	2 75	—	2 20	—	—	—	—	—	—	—	2 75	2 90	2 88	—	—	—
Ajda	2 88	3 70	2 95	3 17	—	—	—	—	—	—	2 65	3 20	2 94	—	—	—
Oves	1 82	2 10	1 80	1 83	—	—	—	—	—	—	1 90	1 90	1 94	—	—	—
Proso	—	—	3 30	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pšeno	5 28	—	5 50	5 36	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5 12
Turšica	2 80	3 60	2 30	3 29	—	—	—	—	—	—	2 75	2 70	2 88	—	—	—
Grah	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Leča	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Bob	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Fizol bel	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ rudeč	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Na birne se plača v Celovci pšenica po 5 gl. 76 kr. rež 4 gld. 55 kr., ječmen 4 gld. 40 kr., ajda 4 gld. 60 kr., oves 2 gld. 90 kr., pšeno (kaša) 8 gld. 90 kr., turšica 4 gld. 48 kr. Rž in pšenica sta toraj močno padla v ceni, nekaj menj oves. Kaša pa se je podražila. Pod našim cesarjem je letina srednja. Krompir je lep; rži in pšenice je še precej. Na Kranjskem je v nekterih krajih slabo. V Dalmaciji olje in vino dobro kaže. Na Českem se je hmelj dobro obnesel. Po Moravskem, Stajerskem in Kranjskem, deloma tudi po Koroškem so hude ure napravile mnogo škode. — Zabela se plača v Celoveu: maslo 1 gld., 2 kr., puter 1 gld. 3 kr. špeh prekajen 84 kr., frišen 78 kr., kilo. — Seno je od 1 gld. 40 kr. do 2 gld., slama od 1 gld. 25 kr., do 1 gld. 80 kr. 100 kil.

V tretjič pride na dražbo:

23. avg. Njiva Marije Hoffer, v davčni občini Velikovec, cenjena 250 gld., pri okr. sodniji v Volsbergu.

Današnji list ima prilogo banke „Slavije“.